

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/20/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200222
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumanu
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012200222.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: Lesoochrannárske zoskupenie Vlk, IČO: 31 303 862, so sídlom Tulčík č. 310, Prešov, právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova č. 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra č. 1, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 8772/2011-1.10 (51/2011-rozkl.) zo dňa 28. novembra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/50/2012-110 zo dňa 06. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/50/2012-110 zo dňa 06. novembra 2013 m e n í tak, že konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 8772/2011-1.10 (51/2011-rozkl.) zo dňa 28.11.2011, ktorým bol na základe rozkladu žalobcu zmenený výrok prvostupňového rozhodnutia žalovaného č. 3823/2011-2.2 zo dňa 28.09.2011 o povolení výnimky podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“) zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z., a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Bukovica. Zmena prvostupňového rozhodnutia spočívala v určení, že odstrel možno zrealizovať na lokalite Vísľavce, odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do 30.11.2011 posledkou a postriežkou a od 01.06.2012 do 30.11.2012 posledkou a postriežkou. V ostatných častiach zostal výrok prvostupňového rozhodnutia nezmenený.

Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne vysporiadal s námietkami žalobcu, uvedenými v žalobe, kde záverom uviedol, že v konaní začatom na základe žiadosti poľovníckej

organizácie žiadateľ doložil svoju žiadosť dôkazmi, ktoré podľa názoru súdu dostatočne preukazujú dôvodnosť obavy o bezpečnosť a zdravie obyvateľov dotknutej obce. Medvede pohybujúce sa v intraviláne obce, v bezprostrednej blízkosti ľudských obydľí, sú dôkazom o synantropizácii medvedí v danej lokalite a nepochybne predstavujú skutočné nebezpečenstvo pre ľudí, ktorí sa celkom prirodzene cítia ohrození. Záujem na ochrane prírody musí za daných okolností ustúpiť prioritnému záujmu na ochrane života a zdravia obyvateľov tak, ako to predpokladá právny poriadok. Na základe uvedených skutkových zistení je podľa názoru súdu možné urobiť záver o tom, že sú splnené zákonné podmienky pre povolenie výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z., pretože zo zhromaždených podkladov rozhodnutia v predmetnej veci vyplýva, že ohrozenie zdravia a bezpečnosti obyvateľov v predmetných lokalitách je natoľko závažné, že výrazne prevyšuje záujem na ochrane živočíšneho druhu medveďa hnedého. Druhovú ochranu tohto živočícha si vyžaduje dôkladné zdokumentovanie pohybu jedincov medveďa hnedého mimo svoj prirodzený areál, z ktorého by bola zrejmá potreba chrániť záujem na ochrane zdravia a bezpečnosti obyvateľov povolením výnimky. Pokiaľ príslušné organizácie ŠOP SR v spolupráci so žiadateľmi či s dotknutými obcami monitorujú pohyb medvedí v blízkosti ľudských obydľí a v intravilánoch obcí, je potrebné, aby takýto monitoring žalovanému na účely rozhodovania o povolení výnimiek poskytli, čím by sa zjednodušila dôkazná situácia v týchto konaniach a proces povoľovania výnimiek by sa stal transparentnejším.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, zároveň žiadal priznať náhradu trov celého konania. V podanom odvolaní poukázal najmä na nesprávne skutkové zistenia opierajúce sa o vykonané dôkazy a nesprávne právne posúdenie. V súvislosti s právom oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia žalobca poukázal a odcitoval aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžp/3/2013 zo dňa 24.09.2013, sp. zn. 10Sžp/2/2013 zo dňa 17.07.2013.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/50/2012-110 zo dňa 06.11.2013 potvrdiť. Uviedol, že napriek odstráneniu vytýkaných nedostatkov v procesnom postupe žalovaného nebude možné v uvedenom konaní rozhodnúť spôsobom, ktorý by bol pre žalobcu, ako účastníka konania výhodnejší, alebo mu poskytol vyššiu ochranu jeho práv a právom chránených záujmov a odstránenie uvedených nedostatkov v procesnom postupe žalovaného sa tiež nedotkne predmetu konania - povolenia výnimky z podmienok ochrany chránených živočíchov. Vrátením veci žalovanému by sa dosiahlo iba opakovanie správneho konania bez možnosti dosiahnuť vo veci odlišný výsledok. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sž/98-102/02 zo dňa 17.12.2002.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na

preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na nasledujúce zákonné ustanovenia, ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 72/2013 zo dňa 24.06.2014, uverejneného na jeho webovej stránke, podľa ktorého neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočicha - medveďa hnedého spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu správneho konania.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z.z. rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Podľa § 30 ods. 1 písm. j/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov správny orgán konanie zastaví, ak tak ustanoví osobitný zákon.

V prerokúvanom prípade bol napadnutým rozhodnutím povolený odstrel medveďa hnedého v poľovnom revíri Bukovica, v lokalite Vislavce odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do 30.11.2011 posľedkou a postriežkou a od 01.06.2012 do 30.11.2012 posľedkou a postriežkou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že už v čase rozhodovania krajského súdu dňa 06.11.2013 uplynul čas, do ktorého bola povolená realizácia výnimky na odstrel medveďa hnedého v uvedenom poľovnom revíri.

Z tohto dôvodu, vyjadreného jednoznačne v uvedenom stanovisku Správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, odvolací súd konanie zastavil, po zmene napadnutého rozsudku krajského súdu.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu konania, pretože konanie bolo zastavené.

V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.